

rup) og Folketingsmanden for Aalborg Amts 4de Valgkreds (Lillelund) har meddelt mig, at de ønsker her i Tinget at stille følgende Forespørgsel til Landbrugsministeren:

Hvorledes vil Bestemmelserne i § 6, 1ste Stykke, i Lov Nr. 373 af 30. Juni 1919 om Fæstegodsets Overgang til Selveje og Brug af Huse paa Landet, hvorefter Ejendommene som Regel ikke kan vurderes højere end den sidste Vurdering til Ejendomsskyld, blive fortolket af Ministeriet, og i hvilket Omfang er de i Lovens § 5 anførte Foranstaltninger til Ejendommens Vurdering af Afløsningskommissionerne blevet iværksat?

Udvalget angaaende Forslag til Lov om Understøttelse til Børn af Enkemænd og Enker afgiver i Dag Betænkning over nævnte Lovforslag.

Eksemplarer vil senere blive omdelt.

Udenfor Dagsordenen har Justitsministeren Ordet for at fremsætte det for hans Vedkommende i Dag anmeldte Lovforslag.

Justitsministeren (Zahle): Jeg skal have den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Godtgørelse for Kontorhold til Embedslæger*. Ifølge § 40, 2det Stykke, i Lov om Statens Tjenestemænd af 12. September 1919 skal Størrelsen af de Statstjenestemændene ydede Kontorholdsvederlag fastsættes ved særlige Love. Til Opfyldelse af dette Paabud for Embedslægernes Vedkommende fremsættes nærværende Lovforslag, idet man samtidig foreslaar en af Forholdene paakrævet Forhøjelse af Kontorholdsvederlaget. Jeg skal i øvrigt henvise til de Bemærkninger, som ledsager Lovforslaget, og som giver efter min Mening al fornøden Begrundelse.

Formanden: Derefter har Finansministeren Ordet for at fremsætte de for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Finansministeren (Brandes): Jeg skal have den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Normeringslov for Finansaaret 1920—21*. Dette Lovforslags Fremsættelse er foreskrevet ved Loven om Statens Tjenestemænd af 12. September 1919, idet § 46 i denne Lov bestemmer, at der aarlig skal fremsættes et Normeringslovforslag angaaende Tjenestemandsstillingernes Antal og Henførelse

under de forskellige Grupper; dog saaledes, at der hvert femte Aar fremsættes et Reguleringsforslag, og dette skulde første Gang fremsættes i Samlingen 1920—21. Gennem den Paragraf, jeg har citeret, § 46, udtales et Ønske om, at et saadant Normeringsforslag fremsættes tidligt paa Samlingen, og man har øjensynlig dermed ment, at det saa vidt muligt skulde følges med Finanslovforslaget. Enhver vil indse, at dette har været umuligt i Aar paa Grund af Tjenestemandslovens sene Vedtagelse og endnu senere Ikrafttræden. Der har i Finansministeriet været indsamlet Bidrag til dette Lovforslag fra de forskellige Ministerier. Men denne Indsamling maatte nødvendigvis foregaa langsomt. Samtidig var der ifølge Tjenestemandslovens § 115 nedsat en Kommission angaaende Omordning af Arbejdet i Ministerierne. Denne Kommission, der fik det populære Navn „den røde Kommission“, og af hvilken foruden Tjenestemænd ogsaa Rigsdagsmænd blev Medlemmer, maatte arbejde med en vis Langsomhed, og Vanskelighederne ved at holde Møde var ikke ringe. Det er først i de allersidste Dage, at Indstilling og Betænkning fra denne Kommission er indgaaet til Finansministeriet, og derfor fremsættes nu først saa sent paa Samlingen — hvad jeg meget beklager — dette Lovforslag. Endnu maa jeg som Aarsag til denne sene Fremsættelse tilføje, at Trykkeriet, som det er alle bekendt, arbejder med en saadan Forsinkelse af Arbejdet — Aarsagen dertil skal jeg ikke komme ind paa —, at vi alle her i Rigsdagen lider derunder. Det er ikke blevet bedre, efter at vi er flyttet hen til denne Bolig, end det var tidligere. Vi er kommet fra Kasernen til Slottet, det vil sige fra Dynen i Halmen, med Hensyn til den Maade, hvorpaa Rigsdagsarbejdet kan fremmes paa Grund af Trykkeriforhold.

Dette Lovforslag falder i tre Afdelinger. Første Afdeling angaar Antallet af Tjenestemandsstillinger. Anden Afdeling angaar de nye Tjenestemandsstillinger, og tredie Afdeling angaar den Indstilling, der er kommet fra den saakaldte „røde Kommission“, samt nogle andre Bestemmelser. Jeg skal ikke indlade mig paa at gennemgaa dette Lovforslag, og jeg tror heller ikke, det vilde være muligt at holde Medlemmernes Opmærksomhed fast for denne Række af Enkeltheder. Jeg maa sige, saaledes som jeg i sin Tid sagde ved Tjenestemandslovens Forelæggelse, at jeg naturligtvis ikke kan tage Ansvar for alle